

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза вѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на вѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Преставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

ОТГОВОРА НА РУССКИЙ ЦАРЬ.

По случай поздравителната телеграмма отправена до Негово Величество Николай II-ий Императоръ Всеросийский отъ г-на Плев. Градски Кметъ на 19 Февруарий т. г., печатана въ брой 7 на вѣстника ни, се получи на 22 т. м. слѣдующий отговоръ:

Кмету г. Плевны Г-ну Данайлову.

По порученію Г. Управляющаго ИМПЕРАТОРСКИМЪ Министерствомъ Иностраннихъ Дѣлъ, считаю пріятнымъ долгомъ передать Вамъ ВЫСОЧАЙШИЮ благодарность ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА за чувства преданности и благопожеланія, которыя Вамъ угодно было повергнуть отъ имени жителей города Плевны къ стопамъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА по случаю годовщины заключенія Санъ Стефанскаго прелиминарнаго мирнаго договора.

Дипломатическій Агентъ: Н. Чарыковъ.

ТЕЛЕГРАММИ

Цариградъ 23/III Турскитѣ кръгове сериозно се страхуватъ да не би гърцкитѣ неприятели да започнатъ отъ 25 того. Вѣски денъ въ Илджъ става воененъ съвѣтъ, въ който участвуватъ военный министръ, министра на морската Порта и съобщило на посланицитѣ, че Токотската комиссія е арестувала 136 мусулмани и 4 ерменци обвинени за съучастие на смущението.

Римъ с. д. Тронното слово гласи, че възстановенното нормално положение въ Еритрея ще позволи да се взематъ свободни рѣшения за участва на колонията и такива рѣшения, които да съотвѣтствуватъ съ интереситѣ на Италия. Събитията, които по настоящемъ се развиватъ въ сръдиземното море и растающата емиграция ни налагатъ длъжността да усилимъ морската си въ границата на сръдствата, съ които разполагаме, нѣщо, на което благоприятствува равновѣсието на бюджета, и което равновѣсие трѣбва да поддържа съ всичкитѣ си сили.

Цетиня с. д. Валията на Скутари поканилъ всичкитѣ главатари на разнитѣ католически и албански племена да отидатъ на едно съ войскитѣ въ селото Риоли и да накажатъ виновнитѣ за осквернение джамията.

Мнозина отъ виновнитѣ сж избѣгали по горитѣ. Назаря остава още затворенъ, защото се страхуватъ отъ стѣлкновения. Консулствата се позяятъ отъ войската.

Ларисва с. д. По случая на народния празникъ князь Константинъ съ приказъ заповѣда на войскитѣ, които се подъ неговата команда, че тѣ трѣбва да се държатъ въ най резервното положение и да не се увличатъ отъ въспоменанията на тоя знаменитъ денъ.

Лондонъ с. д. Лордъ Кързонъ каза, въ камарата на общинитѣ, че правителството не е получило официално съобщение върху мотивитѣ, които сж вѣдържали Германия да испрати войски въ Критъ. Присъствението впрочемъ на единъ германски воененъ корабъ доказва съгласието ѝ съ Европа.

Цариградъ с. д. Една дивизия отъ редифи мобилизирана и съставляюща частъ отъ 2 корпусъ на скоро ще тръгне отъ Муратлии, една бригада е предназначена за тессалийската граница и една друга за Янина.

Военни Министръ е сключилъ контрактъ за купуване 1600 маджарски коне за кавалерията и артилерията- Благодарение на старанията на г-на Маркова.

Българския дипломатически агентъ, едно султанско прадѣ позволява отварянето на едно Българско училище въ Гюшюрджина и на една църква въ Скече одриски вилаетъ.

Русски источники извѣствяватъ, че оржжия прѣд-назначени за ерменското движение въ Мала-Азия сж били сезирани въ Кавказъ.

До сега никакво съобщение не направено на посланицитѣ отнесенно една циркулярна нота на Високата Порта до послѣднитѣ и въ странство и съ която искала да се ускориатъ дѣйствиата на силитѣ въ Гърция и Критъ.

Висна с. д. Императора отказа да приеме оставката на кабинета Бадени, които ще остане на власть безъ никакво измѣнение.

България с. д. Слухъ се носи, че подиръ Великденъ краля ще отиде въ Цетиня да посетитъ княза Николай.

Ханя с. д. Башибозуци обезобразили труповетѣ на убититѣ християни въ Акротари, обезоржжаването башибозуцитѣ се продължава. Единъ цѣлъ батальонъ френски ще отиде въ Сития щомъ пристигнатъ новитѣ войски.

Ханя с. д. Двайсетъ топовни гърмежи са били слушани отъ кадѣ Буцунаря, които е окопирани отъ едно отдѣление французи. Въстаници скрито гърмятъ върху Буцунаря. Русския консултъ е поискалъ отъ турския губернаторъ обяснения относително нападенето на башибозуцитѣ въ Акротири. Губернатора прѣдаде на Европейскитѣ коменданти полицейската служба за Ханя и околноститѣ. Нѣколко гърцки кораби сж биле овведени въ Судайскій заливъ.

Лондонъ с. д. отъ Карфу телеграфиратъ на агенция „Рейтеръ“, че трима кореспонденти Германци са били експулсирани отъ Гърция защото критикували политиката на правителството.

Атина 24. Телеграмми отъ Ларисса увѣряватъ, че никакво приключение нѣма да се случи утрѣ по границата. Самото присъствие на прѣстолонаслѣдника гарантирало за това. Строги заповѣди сж били дадени за утрѣ.

Римъ с. д. Тронното слово произнесено при отварянето на парламента относително възкашната политика гласи: При настоящитѣ смугове въ турция съгласието на Великитѣ сили дава поводъ да се върва, че ще се заварди спокойствието въ Европа и ще се прѣприятствува на кланнето между разнитѣ инородни плѣмена, и ще осигури на народитѣ благата на цивилизацията и на справедливостта. Вѣрна на съюза и въ сърдечно приятелства съ всичкитѣ сили правителството ни е съединено съ Европейското съгласие за поддържането на мира.

Облагата отъ мира ще позволи на парламента да се предаде напълно на изучаване задачитѣ, които отъ дълго врѣме очакватъ едно разрѣшение.

Висна с. д. Българ. заемъ отъ 1889 год. 105·25 отъ 1892 — 104·50 нап. 9·51.

Берлинъ с. д. Български заемъ отъ 1892 год. 88·90.

Лондонъ с. д. Български заемъ отъ 1892 г. 88 1/2.

Берлинъ с. д. Жито 7·79 царев. 3·76 сахаръ 12·80

Будапеща с. д. Жито 7·57 царев. 3·44 овесъ 5·62

Лондонъ с. д. Българ. жито 26/29 Дунав. царевича 14·87. —

гр. Плевенъ, 29 Мартъ.

„1) Да прѣпоръча на учителскитѣ дружества да работятъ за постигане цѣльта на съюза безъ да обржчатъ внимание на незаконнитѣ домования на училищнитѣ власти, колкото е възможно по усилно и въ по широко кръгъ.

„5) Ако нѣкъждѣ училищнитѣ власти се помжчатъ да попрѣчатъ на дѣятелността на учителскитѣ дружества, като се основаватъ на инспекцията и забраняватъ било събранията, било дѣятелността на дружествата, то тѣ (дружествата) не трѣбва да обржчатъ внимание на тѣзи запрѣщения, а напротивъ, трѣбва всички членове скрито и по отдѣлно да проявятъ най голѣма дѣятелность и за въ бжджце да се събиратъ по чест на събрания (къдѣто и да било), защото инспекцията нѣма никаква сила спрямо основанитѣ вече дружества.

„8) Следъ взимането съгласието на Контролния Комитетъ, Управителния Комитетъ ще Ви даде въ кжео време по подробни наставления за по важни наставления и рѣшителни случаи

„(Писмо на Управителния Комитетъ на Българския Учителски Съюзъ отъ 20 Мартъ т. г. подъ № 379).

Тукашното уч. Дружество — държава въ държава — съ едно обявление отъ 24 того, обявяваше, че ще празнува за днесъ своя годишенъ празникъ, по програма състояща се отъ три отдѣла. Сутренята сказка, нѣколко пѣсни: соладуети, триа и нѣколко декламации. Послѣ обѣдъ дѣтеко забавление, а вечерята прѣдставление — Зудермановата пиеса „Честъ“.

Ний ще пропуснемъ почти по голѣмата частъ отъ програмата, която почти на половина не се изпълни, а ще се позанимаемъ повечко само съ сказката на прѣдѣдателя на дружеството г-нъ Т. Лукановъ (учителъ въ мѣстното четворокласно околийско дружество). Както вѣской единъ, тѣй и ний мислехме, че това не ще е друго, освѣтъ единъ отчетъ на дружеството, безъ каквото и да би било химическо или механическо смѣшване на патоса на социалъ-демократизма. Но нали е вѣрна пословицата: „вълка козината си мѣнява, а кожата не“. Г-нъ Лукановъ вмѣсто единъ отчетъ, ни даде една фразирана и съ силни чувствени изражения, партизанно-социалистическа рѣчь, която не пощади ни министри, ни инспектори, ни директори, ни учители-ретогради, живущи, спорѣдъ тенденциозното му мнѣние, чисто физичетки животъ. Кому той отслужилъ съ това? На нѣщо реално ли, на нѣщо което има нѣкаква си връзка съ полето на неговата права задължителна работа, като учител ли? Не! Никому другиму, освѣтъ на дириция се отъ него фиксалъ.

Но нека прѣгледаме по възможность по главнитѣ пасажи ооъ рѣчта му.

I. Г-нъ Лукановъ, като се докосна до чернитѣ и недѣлни училища, каза че когато дружеството искало да отвори тия училища, инспектора не позволявалъ. Е, добръ, по закона забравяте ли г-нъ Лукановъ, че и той ги иска, а вий като учител — чиновникъ би трѣбвало да го знаете. Защо е тука перефразирането и мапняството. Защото ви трѣбва инициатива ваша ли? Работѣте само, работѣте и не дѣйте дири слава, тѣй както не сж я дирили и ония, на литературнитѣ кръгове, на които подражавате вий и другаритѣ ви въ нощитѣ си събрания. Да върваме ли тѣй сжщо и това, че макаръ вечернитѣ училища да сж отворени по распорѣжданито на инспектора, то пакъ за прѣподаватели въ тѣхъ биле учители — членове на дружеството, а само единъ — не членъ. Но както и да е, то показва вашата дѣятелность и неуморимостъ, даже посрѣдъ безкрайнитѣ ви увѣщания и съвѣщания за различни телеграмки до М-то.

II. Вий обвинявате инспектора, че не ви билъ отпущналъ помѣщенито на училището „Мария Луиза“ за засѣдание на дружеството, а пкъ го отпущналъ на политически партии, а именно на „народната“, за да се исплете славата на „17 Ноемврий 96 год.“. Много впечатлително? признаваме. Но вий, г-нъ свободний, свободомислящия гражданинъ, като учител съ висше образование, нѣмахте ли врѣме, въ растояние на почти едно годишенъ животъ въ обществото да прочетете избирателния законъ? Но нали е работа за фрази и впечатлителности, не врѣди, че сте го казали. Училището не може да служи за никакви други събрания, освѣтъ за такива, които имжтъ общность и значение по назначената цѣль на самото училище. Но виждѣ има и другъ законъ, а той е избирателний и на основание на него инспектора е отпущналъ зданието на „Народната“. — г-нъ Лукановъ; вървамъ че сте разбрали.

III. Все още като говореше за недавнието място за заседание от страна на училищният власти, г-нъ Лукановъ вмѣси, че и директора на класното училище давалъ училището въвременно за вечеринки на учителитѣ, — посредственитѣ учители — гдѣто вино се проливало и веселие до глава се чинѣло и че ученицитѣ заедно съ паритѣ на науката поемали и виненитѣ пари. Добра услуга, добръ казано прѣдъ публика, $\frac{3}{4}$ на която съставляваха ученици и ученички. Вий г-нъ Лукановъ, просвѣтителъ и русувате тѣй изопачено другаритѣ си учители, прѣдъ тѣхнитѣ ученици и ученички. Браво г-нъ възпитателю! Това е чисто педагогически и напълно съответствено съ званието Ви.

IV. Вий подканвате учителитѣ на борба, борба корпоративна, като казвахте, че като граждани, тѣ сж свободни по конституцията да съставятъ каквито и да било дружества. Но забравили ли сте, че прѣди всичко вий сте чиновници?

V. Вий нападахте всичкитѣ началници по разнитѣ родове власти. Защо? Защото тѣ не сж съгласяватъ съ буйнитѣ ви пладешки пориви? Вий подмѣтахте „Плѣвенски Гласъ“. Защо? Кажете го открито. Вий го прѣмълчахте, ний пъкъ ви го съобщаваме. Защото „Пл. Гл.“, като изразителъ на мнѣнието на една частъ на обществото не може да търпи, щото вий самитѣ, въпрѣки и задължения и обязанности, да вършите дѣла не съвмѣстими съ званието и длъжността ви, защото не може да търпи и съ спокойствие да гледа, че нѣколко стотинъ невинни дѣца иматъ нещастieto да ви слушатъ въ училището по 2—3 часа седмично, да имъ говорите въ родъ: „че свѣта е химическа лаборатория“ и че химика ъ, още се трети Буда, но кой е, не знае и други такива.

Така щото отъ самата рѣчь, само оратора имаше полза, защото се възползува отъ търпѣнието на една група отъ ученици, ученички, писари и нѣколко жени, за да се упражнява на краснорѣчие и извъртване по незуитски начинъ факти и дѣла. Да, нищо друго! Слушателитѣ ученици видѣхъ, че не само тихичко изъ социалнитѣ клубове-чегвари (Плѣвенск. се е мѣстилъ въ разстояние на година на нѣколко мѣста, за да нѣма възможностъ да се слѣдватъ ученицитѣ), може да имъ се говори и подстрижтъ тайно, но и открито, противъ инспекторъ, противъ директоръ и учители и то пакъ отъ учителъ. Да, оратора не пожали авторитета на колежитѣ си. Той хвърли искрата, остава да пламне и още нѣколко десетки ученици ще отидатъ да работятъ въ печатницитѣ и работятъ на социалисти à la Гулапчевъ. Но кой е кривия? Криви сж тия, които даватъ простора. А родителитѣ?!... мълчатъ.

Относително пѣснитѣ и декламациитѣ, спорѣдъ нашитѣ стомаси, добръ бѣха изпълнени, а колкото за забавлението, нека за втори пътъ се помни, да се не даватъ нѣща като „Славѣй“ и „Не брани меня родная“, защото вънъ отъ невъзможността да бждатъ изпълнени отъ дѣца отъ III и IV отдѣление, но и както знаатъ Г. г. учителкитѣ имъ, педагогически не е право. Прѣдставлението „Честъ“ се отложи.

ТЕМИДИНЪ ЖРЕЦЪ.

„Отворено писмо.

До господина редактора на в. „Плѣвенски Гласъ“.

Тукъ.

„Явете на сътрудницитѣ на вѣстника Ви, че щомъ признаватъ произходството на породата ми, не остава друго, освенъ да иратъ кравитѣ си на кръстосвание за подобрене расата.

гр. Плѣвень,
24/3 1897 год.

И. Б.“

Остроуменъ юридически похватъ, най фина юридическа постъпка. О, Темидо, Темидо! Да! О, Темидо! повтаряме и ний слѣдъ почтения раздвачъ на Темидиното възмѣдане въ Плѣвенския Окр. Сждъ, г-на Гога Вацовъ, съ сжция оня енсамбълъ, съ който и той е въсклицавалъ къмъ своята à parte по професия, въ онова зряче нейно символическо явявание — въ полунага, вълшебна форма и стойка държаща уравновѣсени вѣзни — подъ влиянието на която гледка, подпесавшия се

съ инициалитѣ „И. Б.“ (Испански Бикъ), г-нъ Гого Вацовъ, който като е взелъ върху си едно антрефеле — фарсъ, помѣстено въ прѣдидшии брой на „Плѣвенски Гласъ“, (да се не забравя, че г-нъ Г. Вацовъ, по сжщия въпросъ, съ отворена зощенска карта, чиста отъ каквато и да е малко порнографическо изражение, се е отнесълъ и до единъ отъ виспитѣ въ града чиновници, когото юридическиятъ таланти на Г. Вацова, съвмѣстватъ къмъ числото на сътрудницитѣ, кравитѣ на които ще произведатъ за въ бждще по подобрена раса, благодарение на неговата отечествена отгледаюность) е далъ частичка отъ жизнения си сокъ за възпроизвѣждане перспективата на негодувнието си въ горѣцетираното излияние — отворено писмо.

И има право! защо не бе, брате! Ала Хлестаковъ. Защо не?! А нима „Плѣвенски Гласъ“ има право да цапа, да закача тогава, оногава безнаказано. Нима неговитѣ сътрудници и протектори лѣжатъ вънъ отъ закони, отъ общественно мнѣние. Не, немислимо! Кръстоносенъ походъ бай, Гого, напярѣдъ! Тукъ баремъ въ тая расправия нѣма пространство, Богъ знае колко голѣмо, нѣма Цариградъ, нѣма да искашъ да прѣдставлявашъ миниатюренъ Балдуинъ, па най сетнѣ и самъ Калоянъ отдавна е изгнилъ въ земята, па и кръстоносци ще се набератъ доволно, напярѣдъ, колкото за опжтване ще посочитъ, хемъ хора съ съ причини: Т. Бърдаровъ (недоволенъ гдѣто „Пл. Гл.“ го закача, за че му се щѣло да стане инспекторъ, че не билъ прѣдавалъ, като касиеръ на дружеството „Съгласие“ смѣткитѣ. Първото не е голѣмо щение, то е само да се позабиколи закона и по скоро да се влѣзе въ рѣдътъ, а относително второто, послѣ описанието, какъ стои работата и обѣненieto му, по поводъ за нападкитѣ отъ страна на „Пл. Гл.“, печатани въ почти всички бълг. вѣстници, нѣма що да се каже; послѣ Т. Табаковъ (той между другото е недоволенъ и отъ това, че нѣкой си билъ писалъ съ карандашъ въ напечатаното „отъ Плѣвень“ въ прѣдпослѣдния брой на „Свобода“ срѣщу пасажа „имотенъ гражданинъ“: съ „коршумъ да му мѣришъ имота не можешъ го удари“), послѣ, послѣ . . . колко още съподвижници ще да се намѣржатъ. . . .

Но сериозно. На въпроса си; като чете чете цетираното по горѣ отворено писмо, не може да не доде въ единъ видъ изуменно екстазно положение да не възнегодува и да си не даде въпроса: нима тая е единственната постъпка която единъ интелегентъ човѣкъ, единъ сждия, единъ членъ въ Окр. Сждъ, който подписва смъртна присѣда, който сжди за простѣкитѣ, по всички отношения, съвмѣстимо съ нравствената подкладка и форма на дѣлото, нима такъвъ единъ човѣкъ, би намѣрилъ тоя начинъ, като единствено и най право постъпване за удовлетворение. Не вѣрваме, но ако Г-нъ Вацовъ, който борави съ правото каже, че другъ пътъ въ дания случай не би могълъ да държи, де факто и де юри, то и ний тогава се съгласяваме, но съ единчкото само, отъ наша страна условие, тоя и подобенъ ней родъ постъпки за удовлетворение на досегната честъ, да се взематъ като цензъ или като единъ видъ държавни испити, за прѣдпочитание висши сановници по сждебната частъ. И дѣйствотелно, подига ли се поне още на единъ сантиметръ въ очитѣ на общественното мнѣние, добива ли уважение и малко повече респектъ къмъ себѣ си, като сждия, съ тая си неокачествима постъпка г-нъ Гого Вацовъ? Не! И ний упрѣкваме масата, че се саморасправя, че не отива по канала, а постъпна своеобразно, по чувствата си и само чрѣзъ това, въ повечето случаи, се поставя въ зависимостъ отъ закона, който вмѣнява положенията си въ постъпката. Ами какво да се каже за въ дадения случай. Нищо друго, че ний още, па и сжди като Вацова, сме още общественно незозрѣли хора. Поне тѣй изглежда работата. Но ако е тѣй, не можеше ли г-нъ Гого Вацовъ, да се обърне къмъ одного поне, отъ многото си подиори — служби — не казваме колеги, защото чрѣзъ това се уронва прѣстижа на спечеленото сждийско реноме — и да се посвѣтва, като какъ би било най цѣлесъобразно да се постъпи въ дадения случай. Но пъкъ, пустото му... кайшъ, ай тѣй на . . . не ловко и туй то.

Да ли сега въ тоя случай се нахърнява или не сждийското звание, неговитѣ атрибути и за-

дължения къмъ закона, обществото, и нравствеността и да ли самата постъпка е нравствена или не. На първия въпросъ да, на втория — не. Единъ сждия и такива порнографически галиматии — нравственостъ и прѣдлагание услуги за кръстосвание, за да се подобри расата. И това ще го чете и мало и голѣмо, и умно и глупаво, и интелегентно и просто, просто като сътрудницитѣ, които впрочемъ пакъ печелатъ. Значи всички печелатъ, печели и самата Темида, която ще се доволствува отъ жертвопроношението на своя жрецъ; печели и генералний прокуроръ, който ще подвѣжда итога на впечатленията отъ пано-рамно-релефната гледка.

Експ-юристъ отъ Кайлжкский университетъ.

ХРОНИКА

Негово Императорско Величество Всероссийски Императоръ Николай II е благоволилъ да подари една икона на Височайшия си Кръщелникъ Н. Ц. Височество княза Бориса Търновски. Височайшия подароко е билъ поднесенъ на Н. Ц. Височество отъ негово прѣвѣсходителство г-на Чирикова руски дипломатически агентъ и генераленъ консулъ въ София.

* * Въ руския „Правителственъ Вѣстникъ“ е излѣзалъ указа, съ който I-ий секретаръ при атинската руска миссия г-нъ Бахметевъ, се назначава за дипломатически агентъ и Генералъ консулъ въ София. До колкото можамъ да узнаемъ г-нъ Бахметевъ трѣгналъ вече за София. Г-нъ Чариковъ досегашни дипломатически агентъ заминава за Римъ, посланникъ при Ватикана.

* * На 1-ий Априлий Пиротската и Цариградската общини, съвмѣстно ще отпразнуватъ този денъ въ память влизанието въ сила на българско-сърбски търговски договоръ. На празденството ще зематъ участие нѣкои отъ г-да българскитѣ и сърбскитѣ министри. Тържеството ще стане на сърбско-българската граници.

* * Спорѣдъ в. Свѣтлина това сж били главнитѣ точки отъ сключения съюзъ мѣжду: България, Сърбия и Черна-Гора.

I. Договорнитѣ страни се задължаватъ да бранятъ взаимно и съвмѣстно независимостта и цѣлокупността на държавитѣ си.

II. Помежду Сърбия и България ще се вдигнатъ и закрыятъ всекаквитѣ погранични правителствени и общински берийни учреждения, нарѣчени митници, слѣдъ истичание срокътъ на търговскитѣ конвенции, сключени помѣжду договорнитѣ страни и другитѣ държави.

Митарственния процентъ за България и Сърбия ще се опредѣли отъ срѣдното количество получено отъ послѣдния петгодишенъ доходъ на двѣтѣ договорни държави.

III. Въ слѣчай на междусобица, произлѣзла въ едно отъ тритѣ договорни страни, другитѣ двѣ държави нѣматъ право да се намисатъ съ войската си.

Политическитѣ пристѣпници на договорнитѣ страни, преминжли веднажъ отъ едната въ друга страна, ще се считатъ като такива, и нѣма да се предаватъ на родната имъ страна, отъ която сж побѣгнали.

IV. Понеже договорнитѣ страни иматъ свои още не свободни братия въ Турция, както и въ Босна и Ерциговина, управлявани за сега отъ Австроуенгрия, то тѣ—договорнитѣ страни—се съгласяватъ и задължаватъ да дѣйствуватъ за облечението участъта на тия свои братия. За тая цѣль, да се учреди единъ сърбски ексархатъ, подобенъ нъ българския и да зависятъ респективнитѣ богоспасаеми области, населени съ тия братя, отъ оня Ексархатъ въ черковното и учебно отношение, къмъ който пожелаятъ тѣ да се присѣдинятъ.

Забълъжка. Понеже договорнитѣ страни не сж въ състояние да разрѣшатъ сами политическата участъ на тия свои братия безъ съгласието на великитѣ сили, то тѣ, договорнитѣ страни, са задължаватъ да се присѣдинятъ на Русия при разрѣшението на тоя въпросъ.

V. За уравнение на случайни недоразумѣния и несъгласия помежду съюзнитѣ държави между една отъ съюзнитѣ държави и нѣкоя чужда държава, ще се назначи единъ съюзенъ съвѣтъ, състоящъ отъ поравно число назначени членове отъ договорнитѣ страни. Тоя съвѣтъ рѣшава окончателно тия несъгласия подъ предѣлтелството на руския посланникъ въ страната, въ която би възникнало несъгласието.

VI. Сърбския крал, Черногогорския и Българския князъ, ще испратятъ по единъ свой делегатъ въ Русия, за да помолятъ Всеросийския Царь, да вземе Той подъ покровителството Си настоящия съюзъ, слѣдъ което само ще встѣши въ сила съюзътъ“.

* * * Прѣдседателя на френската республика г-нь Форъ, по прѣдставление на военния министръ е испратилъ чрѣзъ одесското французско консулство на главния атаманъ на казашкитѣ войски, генералъ-майоръ Максимовича една бѣчва конякъ за офицеритѣ на уралскитѣ казашки войски. Този подаръкъ е билъ направенъ отъ управлението на френската кавалерия.

* * * На 6-ий идущий Априлий ще се произведътъ тукъ отъ ново избори за двама съвѣтници за русеенската търговска каммара. Като общинското управление, така сжщо и окръжното управление сж направили распореджание да взематъ участие, по възможности повече търговци и отъ двѣтѣ околии. Трѣбва съ прискрбие да отбѣлѣжимъ, че нашитѣ търговци, на този изборъ, отъ такава грамадна важность, за нашата търговия, гледатъ нѣкакси апатично. Нашитѣ търговци не трѣбва обаче да забравятъ, че отъ търговско-индустриалнитѣ камари, много нѣщо зависи за добрия вървежъ на нашата търговия, та като иматъ това прѣдъ видъ, то за 6-ий идущий Априлъ да се стекатъ въ по голѣмо множество и да избератъ за съвѣтници лица, които съ достоинство ще представляватъ Плъвенската търговска класа въ каммарата.

* * * Постройката на приврѣмнатата линия Сомовитъ—Плъвенъ е вече почната. Споредъ казанieto на г-да инженеритѣ линията слѣдъ два мѣсеца ще бѣде вече готова и ще може да принася строителния материалъ на дружесвото отъ Сомовитъ въ Плъвенъ.

* * * На 20-ий того въ град. общин. управление се произведе търгъ съ малонадаване за постилане съ калдърма улицитѣ александровската отъ габровекый ханъ до читалището и улицата 28-ий Ноемврий отъ памятника до окръжната I-во класна болница. Търгътъ остана върху прѣдприемача г-на Тома Пантелеевъ отъ гр. Свищовъ.

* * * На 20-ий того въ градското Мирво Схдилице щѣше да се разглѣда дѣлото по печата, възбудено срѣщу нашия редакторъ отъ Гога Ив. Вацовъ членъ при тукатния Окрѣженъ Схдъ. Гого Вацовъ е далъ редактора ни подъ схдъ защото въ единъ отъ миналитѣ броеве бѣше казано, че Гого щѣлъ билъ да си даде оставката отъ членството, за да поеме водителството на консервативната партия въ градътъ ни и понеже редакцията въ лицето на Гога смятраше като на човѣкъ съ голѣми умственни способности, позволи си да каже, че той притежава умъ *море*, акълъ *брѣсначъ*, както обикновенно у насъ се изражаватъ, когато искатъ да кажатъ за нѣкого, че е много акъллия човѣкъ. За това невинно изражение Гого ни е далъ подъ схдъ и иска наказанието ни за оскърбение. Ний повтаряме пакъ да кажемъ, че понеже Гого притежава широки умственни способности, то той обладава *умъ море* и *акълъ брѣсначъ*. Прѣдъ неговитѣ умственни способности, много смъртни трѣбва да преклонитъ, споредъ насъ, глава. Ако г-нь Мирвоий Схдия ни осжди, то ще искъзе, че съ приежда ще се установи, че Гого непритежава нито драмъ отъ умственни способности и тогава на какво ще заприлича Гого? Нека Гого поглѣдне по хлиднокръвно на работата и ще да види, въ какво неловко положение е поставилъ и себе си и *множество* негови послѣдователи, които съ голѣмо нетърпѣние чакатъ, частъ по скоро, да поеме водителството на партията.

Въ веѣкой случай ний прѣдъ всички обявяваме, че признаваме умственитѣ дарби на Гога Вацовъ и слѣдователно Гого не трѣбва да се сърди ако се изражаваме, че той е притѣжател на единъ умъ море и на единъ акълъ брѣсначъ.

* * * Четохме обявлението на Окр. Управлението относително допълнителнитѣ избори за народни прѣдставители, които се извършихъ на 20-ий того. Обявлението гласи, че на веѣкадѣ изборитѣ сж станли мирно и тихо и, че изборитѣ лица сж всички кандидати на правителството съ исклучение на избрания отъ орѣховска околия Иордана Ионовъ, който билъ кандидатъ стамболиетитѣ отъ тая околия.

Въ миналий брой ний бѣхме съобщили, че околийския началникъ Начевъ кръстосвалъ изъ

селата на околията и агетиралъ за Иордана Ионова. Ако Иорданъ Ионовъ не е билъ кандидатиранъ отъ страна на правителството, то тогава окол. началникъ защо е ходилъ да агетира за него? Или пакъ орѣховекый окол. началникъ е агентъ на нѣколкото окаяли въ развратъ стамболисти? Ако Ионовъ се е кандидатиранъ отъ Груева като правителственъ кандидатъ, безъ знанието на правителството, то на Груева както и Начева трѣбва да имъ се даде да разбератъ, че тѣ сж агенти на правителството, а не на стамболовата глупица. Скандалъ е просто като глѣда човѣкъ, че администрацията ходи да агитира изъ мѣжду населението за една, до въ мозака на коститѣ развалена личность, както що е Ионовъ. Ний върваме, че народното прѣдставителство пакъ ще да кассира Ионова, който съ прискрбие си въ народното събрание осквернява свѣтостта на този священь народенъ храмъ.

* * * Съобщаватъ отъ Одринъ, че вилаетски вѣстникъ „Единъ“ който до сега е излизалъ само на турски и грѣцки язици за въ бѣдуще ще излиза и на български язикъ. Това извѣстие произведе много добро впечатление мѣжду българската читающа публика въ княжеството.

* * * Управляющий до сега Ловчан. Епархия Н. В. Прѣосвященство Брегалничекый епископъ г-нь Антимъ е назначенъ за помощникъ на Пловдивекый митрополитъ Н. В. Прѣосвященство г-на Натанаила, който е вече въ преклонна старческа възраст. За управляющий Ловчан. епархия е назначенъ Н. В. Прѣосвященство митрополита г-нь Максимъ, и двамата архиереи сж заминали вече за мѣстоназначението си.

* * * Споредъ както съобщаватъ отъ София, руския дипломатический агентъ е съобщилъ на нашето правителство, че императорекото правителство е направило распорѣждане да се отпуснатъ отъ императорекитѣ коннозаводи за българекитѣ държавни складове, за Жребци петдесетъ чистокръвни жребци съ цена триста книжни рубли единя. Тѣзи жребци били прѣдзначени за южнобългарекитѣ складове за жребци и щѣли били да пристигнатъ въ началото на идущата година.

* * * Нѣкои вѣстници съобщаватъ, че г-нь Чариковъ билъ поканенъ да приеме поста началникъ на Азиятския департаментъ при М-вото на Външнитѣ Работи, но че той прѣдпочелъ посланичекския постъ при Ватикана въ Римъ.

* * * Говори се за положително, че принцъ Францъ Иосифъ Батембергъ, най малкия братъ на князъ Александръ, се билъ сгодилъ за петата дѣщеря на черногорекый князъ, княгиня Анна. Тожо се говори, че принцъ Францъ — Иосифъ билъ единъ отъ най сериознитѣ кандидати за генерал-губернаторекия постъ въ островъ Критъ.

* * * в. „Koenigliche Zeitung“ Съобщава, че Н. В. Русекый Императоръ е изказалъ своето задоволствие отъ сѣрбско-българекото приближение. Това изказвание, споредъ речений вѣстникъ е станл прѣдъ новоназначения сѣрбски посланикъ въ Петербургъ г-нь Савва Груичъ.

* * * Споредъ в. „Temps“ на обратния си пъкъ отъ Петербургъ, Н. В. Черногорекый князъ Николай I щѣлъ билъ да се отбие въ Бѣлградъ а отъ тамъ щѣлъ билъ да дойде и въ София за да направи посѣщение на Т. Т. Ц. Височества.

* * * Отъ Пловдивъ съобщаватъ, че полицията е открила една шайка крадци, състояща исклучително отъ жени, които по единъ искусенъ начинъ крадали по цѣли топове басми и платове.

* * * На конкурса за домашенъ добитъкъ, който ще стане на 18-ий Май въ градътъ ни ще зема участие въ отдѣла за „рогатъ добитъкъ“ и редакцията на в. Социалистъ. За тѣзи цѣль речената редакция е испратила и една декларация на чело, на която фигуриратъ виднитѣ добитаци: Сакжзовъ, Габровекый, Недѣлковъ и много още други отъ този сой говеда.

* * * До колкото знаемъ учителския съвѣтъ при основното училище при „Мария Луиза“ прѣди мѣсець врѣме бѣше рѣшилъ да даде едно дѣтско забавление, съ цѣль паритѣ, които се добихтъ отъ него да се употребѣтъ за купуване дѣтски списания, за ползуване на ученикитѣ и ученицитѣ при сжщото училище. Това е една свята цѣль, която не можемъ да не похвалимъ; това е една прѣбрасна идея, на която не можемъ да не ржкоплемемъ. Такива дѣтски забавления ставахъ и въ Горни-Плъвенекото основно училище и въ Долнѣ-Плъвенекото, на и въ Дѣвичекото „Св. Николаевеко“ основно училище. Едно, което не мо-

жемъ да си обяснимъ, то е—отгдѣ на кхдѣ учителското дружество обявява тѣзи вечеринка, като частъ отъ програмата си по отпразнуванието на празника. Ний знаемъ, че е рѣшено за това дѣтско забавление да се даде отъ основнитѣ учители при „Мария Луиза“ а не отъ нѣкакво си дружество, нѣ кой е отстѣпилъ отъ това рѣшение, ние не знаемъ. Това ни очудва толкосъ повече, когато и мѣжду учителитѣ, които сж рѣшавали да се даде това, има които не знайтъ, че тѣхното дѣтско забавление ще съставлява частъ отъ програмата на помѣнатото дружество. Това е, видно, дѣло на ревностнитѣ нови членки на дружеството и главна учителка въ това училище. Ако това е истина, въ такъвъ случай ти си присвоива права, които нѣма и обижда другарекитѣ които заедно съ неж се рѣшавали за отдаванието на това дѣтско забавление.

* * * Г-нь Ив. Ив. Доковъ прѣди недѣля заминахъ по важни семейни причини въ Болградъ, Бесарабия. До колкото знаемъ г-нь Доковъ ще се бави тамъ около двѣ недѣли.

* * * Г-нь Иванъ Ботевъ, бивши главенъ учителъ при Плъвенекитѣ основни училища, а сега учителъ при Плъвен. Окол. IV класно училище, на 23 т. м. е билъ ржкоположенъ за диаконъ, а на 25 за священикъ въ Свищовъ. Ний поздравляваме священикъ Ботева съ новий му санъ и му отправяваме най искреннитѣ си благопожелания. По този случай не можемъ да не сърадваме и Свищовци съ новия имъ священикъ, и съ сполучливий изборъ, който направихъ въ неговото лице.

* * * Приятелитѣ и съмишленитѣ на народната партия на брой около 100 души по първи граждане на 19 того имахъ заседание въ училището „Мария Луиза“, въ което избрахъ клубъ на народната партия въ слѣдущия съставъ:

Прѣдседателъ Димитръ Стояновъ
Подпрѣдседателъ Д-ръ Друмевъ
Дѣловодидилъ Ив. Ив. Доковъ
Кассиеръ Христо Данаиловъ

Членове: Никола Дирековъ, Димитръ Н. Бояджиевъ, Димитръ Маждраковъ, Юрданъ Спасовъ, Михалъ Бѣчеваровъ, Илия Петровъ, Михалъ Вацовъ, Лачо Петровъ.

Външнъ отдѣлъ.

По поводъ на критекитѣ събития и повѣдението на Гърция въ свръзка съ тѣхъ, органътъ на русекото министерство на външнитѣ работи—журналъ де Ст. Петербургъ, енергично укорява нападателното и прѣдизвикателното поведение на Гърция, което е принудило великитѣ сили да блокиратъ египтския заливъ. Гърцекото правителство, споредъ казания меродавенъ вѣстникъ, като държи още войскитѣ си въ Критъ прави голѣма врѣда на народонаселението, прѣпятствува на старанията на адмиралитѣ да възстановятъ порядъка въ острова и да узнаятъ истинското желание на критекитѣ. Характера на полковника Вассосъ е доста познатъ. Той се осмили да обяви на всичкитѣ велики сили война При това сжщия вѣстници добавя, че недопуща щото Гърция да направи извъпрѣдната лудость да обяви война на Турция. Но ако направи това Гърция безъ никакво съмѣние ще бѣде нападателка и отговорна за послѣдствията на една война, обявена срѣщу Европа, която всечески се старае за поддръжанието на мирътъ Врѣме било вече, продължава статията, да се изоставятъ илюзитѣ, които нѣма друго да произведжтъ освѣнъ скръбни послѣдствия и погрѣшки за съжаление. Ако Гърция би прѣдизвикала войната, тя не би могла да расчитва на поддръжката на каквато и да е сила, каквато и да е исхода на прѣдизвиканата борба. Великитѣ сили никога не би позволили на нападателя ни най малката облага. Пълното съгласие между великитѣ сили е *неизмѣнно?* и то е най сигурната гаранция за поддръжанието на всеобщий миръ.

Все по сжщий въпросъ въ *Суворъ* Лордъ Кързонъ е държалъ рѣчь, въ която между друго е казалъ, че надъ хоризонта облакътъ на войната се увеличава, но че силитѣ се надѣватъ още да прѣдварятъ тази катастрофа. Не може да се позволи на Гърция, казалъ лордътъ, да да завземе една частъ отъ туреката империя безъ съизволенieto на великитѣ сили. Най напрѣдъ трѣбва да се създаде една нова правителствена властъ въ Критъ и да се успокои народонаселението. Но-

вий Генералъ губернаторъ ще бжде назначенъ отъ Европа. Съ обявяване война на Турция, Гърция щѣла да направи най голѣмото прѣстъпление. Въ заключение на рѣчта си, лордътъ казалъ, че Англия счита за своя своята длъжностъ да остане наедно съ еропейското съгласие, което съставлява най голѣмия прогресъ въ настоящий вѣкъ.

Състязание на человекъ съ коне.

Въ Ницца е произлѣзло състязание въ бѣгание между Гало, знаменитъ бързходъ, и два коня. Гало прѣдложилъ бастъ, че той ще да върви петдесетъ часа подъ редъ и ще да прѣмине въ това врѣме по голѣмо расстояние, отъ колкото конь. Директора на конното агенство въ Ницца г. Одонъ приелъ баса. Облогътъ билъ отъ двѣ хиляди франка. Г-нъ Одонъ избралъ за състязанието два най-добри коня отъ своята конюшна. Състязанието се наченало на 6 Февруарий, а се свършило на 8 сѣщия. На сѣдмата на пхтя единия отъ конетѣ си натъртилъ кракътъ и не можалъ да тича повече. Казватъ даже, че тоя конь не ще проживѣе дълго, вслѣдствие на извѣнмѣрното уморяване. Другия конь достигналъ благополучно до цѣлта. Гало при всичко това ислѣзълъ побѣдитель. Видяло се, че послѣ петдесетъ часово ходение той прѣминалъ 278 килом., — конътъ пъкъ само 277 километра.

(Изъ всемирная иллюстр.).

Наблюдения надъ Венера и Меркурий.

Наблюденията, произведени отъ Перемвалъ Ловелла въ обсерваторията Флагстафоръ, въ Оризонтъ, гдѣто въздуха се отличава съ необикновенна чистота и прозрачностъ, напълно потвърдили резултатитѣ, получени отъ знаменития астрономъ Скианореллъ: оказва се, че Венера и Меркурий дѣйствително извършватъ едно обръщание около остьюта си, въ това сѣщото врѣме, въ каквото прѣминаватъ цѣлия си годишенъ пхтъ около слънцего, а именно: на Венера годината е равна на 225 дни и денонощията иматъ тая сѣщата продължителностъ; годината на Меркурий е равна на 88 дни и въ това сѣщото врѣме тая планета извършва едно пълно обръщание около остьюта си. Освѣнъ това, Ловеллъ е открилъ на Венера присѣствие на пхтна атмосфера.

«R. S.» № 20 1896 г.

„БЪЛГАРИЯ“

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
Въ гр. Руссе.

Основенъ капиталъ 1,500,000 л. зл. напълно внесенъ.

ОВЪВЛЕНИЕ

№ 1412.

Главното Управление на I-вото Българско застрахователно дружество „България“ извѣстява, че управляваната отъ него X-та група на Взаимнитѣ Сдружавания съ 15 годишенъ срокъ считанъ отъ настоящата година, която ще се ликвидира на 1-й Януарий 1912 г. и въ която участвува Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдника Борисъ Князь Търновски съ единъ капиталъ отъ 50.000 лева зл., е открита за записване нови членове. Умоляватъ се родителитѣ които желаятъ да направятъ дѣцата си съучастници въ тази група и имъ образуватъ по единъ неусетенъ начинъ въ продължение на 15 години единъ капиталъ или зестра, да побързватъ и ги запишатъ за членове въ сѣщата група. Групата брой по настоящемъ по вече отъ 100 записани членове.

Същеврѣменно извѣстява се на почитаема публика че се введоха вече въ употрѣбление нови таблици тарифи за сдружавания съ гарантиранъ капиталъ (таблица а).

Записванията се приематъ направо въ Главното Управление, въ прѣдставителството въ София или въ провинцията у дружественитѣ агенти, пхтующи инспектори и аквизитори. 3—10

Отъ Главното Управление

Продължава се записването абонати за III-та година на в.:

„УЧИТЕЛСКИ ДРУГАРЪ“

(Органъ на Българския учителски съюзъ).

В. „Учителски другаръ“ излиза всѣка сѣбота (52 броя въ годината). III-тата година на вѣстника започва отъ 1-й мартъ 1897 год. Новитѣ абонати получаватъ всички излѣзли броеве. „Учит. другаръ“ третира въпроси и отбѣлжава всички факти, които иматъ свързка съ учебното дѣло у насъ.

АБОНАМЕНТА Е:

За въ България

За цѣла година . . . 5 лева
За 1/2 „ . . . 2 1/2 „

За въ Странство

За цѣла година . . . 6 лева
За 1/2 „ . . . 3 „

Записването на абонати става при учителскитѣ дружества, направо въ редакцията (само че всѣка порчка трѣбоа да бжде придружена съ нуждната стойностъ) и при всички Т. П. станции.

В. „Учителски другаръ“ е распространенъ най-много мѣжду учителитѣ за това е и най-удобенъ за обнародване на обявления, касающа се до училищата и учителитѣ.

Всичко що се отнася до вѣстника испраща се на адресъ: Редакцията на в. „Учителски Другаръ“ — София.

ОБЪВЛЕНИЯ ОТЪ СЪД. ПРИСТ.

№ 840

Подписаний Маринчо П. Марчевъ П. Схдеб. Приставъ при Плѣвен. Окр. Схдъ на III участъкъ на основание изпълнителний листъ № 2173 отъ 24 ноемврий 1892 год. издаденъ отъ Плѣвенский Град. Мир. Схдъ въ полза на Стояновъ Върбенювъ & С-ие изъ градъ Плѣвенъ сръщу Вълчо Литовъ отъ сѣщия градъ за искъ 314 л. 28 ст. съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Схдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаема публика, че на 28 Априлий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ градъ Плѣвенъ слѣдующий длъжникювъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Единъ дюгенъ, находящъ се въ градъ Плѣвенъ, въ V-ий кварталъ, на главната улица, едноетаженъ, съ двѣ отдѣления отъ които подъ едного маза; едно отъ отдѣленията служи за дюгенъ, другото — за стая, направенъ отъ камакъ, тухли и дървенъ материалъ, покритъ съ кермиди, високъ около 4 метра, широкъ около 6 метра и дългъ около 12 метра, безъ дворъ, при сѣсѣди: Главната улица, дюгенъ отъ къмъ северъ и Истокъ и пхтъ оцѣненъ по емлячния регистръ за 2500 л.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да надаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продапта гр. Плѣвенъ 22 Февруарий 1897 год.

Дѣло № 343 отъ 1896 год. 1—3

П. Схдеб. Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 1301

Подписаний Ив. Ат. Гърковъ и. д. П. Схдебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Схдъ на II участъкъ, на основание изпълнителния листъ № 2776 отъ 13 Августъ 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Гр. Мир. Схдия въ полза на Данаилъ Руссовъ изъ с. Згалоуецъ, сръщу Начо Ваковъ отъ с. Згалоуецъ, за искъ 178 л. 50 ст. заедно съ лихвата имъ по 12 0/0 годишно отъ 4 Мартъ 1896 год. до исплащанието и 13 л. 30 ст. сѣдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Схдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаема публика, че отъ 1 Априль и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията ми слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно лозе въ мѣстността „Пиперитѣ“, около 1 1/2 декара, при сѣсѣди: Енчо Николовъ и пенчо ганювъ, оцѣн. за 50 лева; 2) една нива въ мѣстността „Задъ бахира“ отъ 4 декара, при сѣсѣди: Тодоръ Ваковъ, Начко Трифоновъ а пхтъ оцѣнено за 80 лева; 3) нива въ мѣстността „Края“ около 5 3/4 дек. при сѣсѣди:

Тодоръ Ваковъ, Кутю Станчевъ, оцѣн. за 115 л. и 4) нива въ мѣстността „Задъ Байра“ около 6 1/4 декара при сѣсѣди: Минко Ивановъ, Мияно Гановъ, оцѣн. за 125 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да надаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продапта гр. Плѣвенъ 23 Мартъ 1897 г.

Дѣло № 415 отъ 1896 год.

1—3

За П. Схдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 1344

Подписаний Иванъ А. Гърковъ Схдеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Схдъ на I участъкъ, на основание изпълнителний листъ № 3289 отъ 30 Септеиврий 1896 год., издаденъ отъ Плѣвенский Градски Мир. Схдия, въ полза на Плѣв. Окол. Землед. Дружество „Нива“, сръщу Иванъ Ив. Петковъ, отъ г. Плѣвенъ, за искъ 222 л. 50 ст. заедно съ лихвитѣ имъ 10 0/0 годишно отъ 16 Февруарий 1896 г. до исплащанието и 20 лева сѣдебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Схдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаема публика, че отъ 22-ий Мартъ и и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията ми, въ г. Плѣвенъ слѣдующий длъжникювъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една кхца въ гр. Плѣвенъ IV квартал. построена отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ кермиди, въ сѣщия дворъ единъ мутвакъ (кухня) съ дворъ около 100 кв. метра при сѣсѣди: Георги П. Томовъ, Ангелина Иванова и улица, оцѣнена за 250 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първи явивши се купувачъ

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да надаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продапта Плѣвенъ 17-ий Мартъ 1897 год.

Дѣло № 587 отъ 1896 год.

1—3

Схд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 1369

Подписаний Ив. А. Гърковъ Схдеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Схдъ на I участъкъ, на основание изпълнителний листъ № 3277 отъ 30 Октомврий 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвенский Мир. Схдия, въ полза на Тодоръ Тодоровъ изъ с. Търмене, сръщу петръ Христовъ, отъ село Мхдювене, за искъ 148 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 10 0/0 годишно, отъ 1-ий Май 1895 год. до исплащанието и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Схдопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаема публика, че отъ 29 Мартъ и до 31 т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий длъжникювъ имотъ, а именно:

1) Една нива въ Мхдювенското землище въ мѣстността „Смрадликата“ отъ около 12 декара при сѣсѣди: Иванъ Христовъ, Симеонъ Симеонъ и Тодоръ Иотовъ, оцѣнена за 240 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да надаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продапта гр. Плѣвенъ 24 Мартъ 1897 год.

Дѣло № 498 отъ 1896 год.

Схд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ. 1—3

ОБЪВЛЕНИЕ

Подписанитѣ Бр. Ст. Бояджиеви, честь имаме да обявимъ на интересующитѣ се, че приемаме да печатиме всѣкакви видове правителствени и търговски книжа, като: вѣстници, списания, рѣчници, учебници, тефтери, фактури, квитанции, записи, полици, годежни, свадбени и визитни карти съ цѣни най-износни.

Гр. Плѣвенъ, 29 Мартъ 1897 год.

Съ почитание;

Бр. Ст. Бояджиеви